

[Finansministeren]

geringens politik, og anderledes kan det jo heller ikke være. Når der er en opposition, har vi da en rimelig forventning om, at den i hvert fald til tider anlægger et anvarsbevidst og kritisk tonefald. Alligevel synes jeg, at det har været en god debat indtil nu. Jeg skal forsøge dels at besvare nogle af de spørgsmål, der er stillet til mig, dels at kommentere nogle af de synspunkter, der har været ført frem.

Både hr. Svend Auken og nogle af de øvrige, der har haft ordet, lod ligesom hænge i luften, at regeringen nok havde noget at skjule, når det drejede sig om at beregne udviklingen i ledigheden. Jeg vil meget gerne understrege, at vi ikke har behov for at skjule noget som helst. Vi har sagt fra den første dag, vi trådte frem for folketinget, at man må nødvendigvis, som situationen ligger, forudse en stigende ledighed i 1983 og også i 1984. Det er det uundgåelige resultat af de senere års økonomiske udvikling i det danske samfund, og vi er som regering anbragt i en situation, hvor vi er nødt til at give løsningen af vore betalingsbalanceproblemer og begrænsningen af statsunderskuddet en meget høj prioritet. Vi kunne endda have sagt det på en meget mere uvenlig måde. Det har vi ikke ønsket at gøre, for det afgørende er ikke at skabe polemik, men vi kunne have sagt, at det først og fremmest var den tidligere regering, der havde ansvaret for, at vi overhovedet var kommet i den situation. Den tilføjelse kan jeg da godt komme med, hvis nogen gerne vil høre den, men det vil være en illusion at forestille sig, at man i løbet af få måneder er i stand til fundamentalt at dreje en udvikling, der har kørt så længe i en forkert retning.

Vi har et kreditværdighedsproblem. Vi skal låne mange, mange milliarder kroner i udlandet. Vi har et renteproblem herhjemme. Disse to problemer er ved at vokse os over hovedet i den grad, at vi ikke både kan løse de to problemer og så samtidig meget hurtigt få en stor, positiv beskæftigelsesvirkning frem. Jeg synes, der er grund til at sige det meget åbent og ærligt. Derfor har regeringen også lagt tallene frem for 1983 og sagt noget om, hvordan vi ser på situationen i 1984.

Det, vi så kan håbe på, er, at arbejdsmarkedets parter lever op til deres ansvar, og at et flertal her i folketinget er indstillet på at videreføre en økonomisk politik, som for-

mindsker underskuddet på statsfinanserne. Hvis de to ting lykkes, vil det være et væsentligt bidrag til, at beskæftigelsessituationen kan forbedres, således at vi, når vi når frem til 1985, kan begynde at se en forbedring af beskæftigelsessituationen. Jeg tror ikke, at det er at love for meget, men at det er en realistisk forudsigtelse.

Vi ønsker i hvert fald ikke at komme i samme situation, som den tidligere regering ærlig talt kom i lidt for tit, at stille folk i udsigt, at nu var det hele stort set klar, nu var man på rette vej, og nu lå det sådan i kortene, at ledigheden igen ville falde. Den slags prognoser kan man godt stille op, men vi har ikke ønsket at gøre det, for vi ser ikke nogen idé i om tre eller seks måneder at skulle fortælle folketinget, at det altså er gået i den anden retning. Det er det mest sandsynlige for tiden, at det vil gå i den forkerte retning i ganske lang tid. Ingen beklager det mere end vi.

Hr. Svend Auken siger, at socialdemokratiet heller ikke kritiserer regeringen så vældig meget for det, men det, det vil kritisere regeringen for, er, hvis regeringen ikke reagerer rigtigt på den stigende ledighed. Den kritik må vi tage til os. Vi mener selv, at den rigtigste reaktion allerede er fremlagt ved den indkomstpoltiske løsning, vi har lagt op til og gennemført for en dels vedkommende, og ved de finanspolitiske initiativer, vi har taget. Hertil kommer så, hvad vi har lagt frem i form af vores program til investeringsfremme og naturligvis det, der hen ad vejen vil være behov for af yderligere initiativer.

Der er en række opgaver, som regeringen nu er ved at forberede løsningen af. Der er finanslovsforslaget for 1984, men også en række andre udgiftspolitiske omlægninger og en række andre skattepolitiske forslag. De bliver naturligvis bl.a. udformet under hensyntagen til, at vi er i en situation, hvor der er behov for investeringer, og hvor der er behov for større aktivitet, men de må holdes inden for de rammer, som vi er begrænset af.

Jeg vil tro, at jeg inden så længe også er i stand til i folketinget at komme nærmere ind på det spørgsmål, hr. Heinesen rejste om de offentlige investeringsprogrammer, og hvordan vi ser på den fremrykningsmulighed, som den tidligere regering arbejdede med. Det er jeg ikke i stand til at gå nærmere ind på i dag, men det er klart et spørgsmål, som